

RECENSIE ■ '3 ZIELEN, 1 GEDACHTE?'

Enge Buren hard en hilarisch

★★★★☆

Gebeurtenis: muzikaal cabaret
Enge Buren. **Programma:** '3 Zielen, 1 Gedachte?'. **Met:** Pyr Tilma, Henk van der Weyden en Michiel Bos. **Regie:** Paul Klooté.
Tekstadvies: Boudewijn Spitzen.
Gezien: 8/10 Winsinghof, Roden.
Publiek: 150 (vol). **Nog te zien:** 4/12 Zwolle (Odeon); 16/12 Hardenberg; 15/1 Emmen; 20/1 Leeuwarden; 20/2 Meppel.
Bijzonderheid: 17/11 première in Schiedam.

Door Jacques J. d'Ancona

Hadden we dit? Kennen we dit van anderen? Nee. Het driemanschap Enge Buren brengt het amusement dat het bij voorkeur registreert als *muzikaal cabaret*, kennelijk omdat die aanduiding de relativering oproept die de drie zelf koesteren. Het is van alles wat, maar voornamelijk muziek en zang. Simpele rijmen, een veelvoud aan geleende melodieën en een eigen(zinnige) versie van songs uit het nationale en het wereldrepertoire. Daarmee kunnen ze op grond van hun vaardigheid als multi-instrumentalisten meedogenloos uit de voeten. En dan luidt het parool: Gaan! Het resultaat is lol *all over the place*.

Via een slappe titel die je niet verder helpt (*3 Zielen, 1 Gedachte?*) verschijnt Enge Buren. Het is een trio dat zijn afkomst niet verloochent. Ze werken al een jaar of vijftien samen –

Henk van der Weyden, Michiel Bos en Pyr Tilma – bloeiden op in het parkoers van het straattheater, de feesten en partijen en belandden schijnbaar toevallig in het theatercircuit. Dit tweede programma spelen ze zeker 91 keer. Dat zegt wel iets in een periode dat schouwburgers toch iets voorzichtiger programmeren.

Met het blote oog zijn ze amper te volgen. Het begint met een vroom wijdingsgezang. Daarmee is de toon gezet. Hoewel, in de loop van de avond zijn er momenten dat ze aanzienlijk minder zachtzinnig te werk gaan in de persiflages, gesteund door helse ritmes met elektrische dozen, synthesizers, drumroffels, bongo's en jankende gitaren. Je kunt je voorstellen dat regisseur Paul Klooté (ooit Montezuma's Revengé) zich soms achter de oren krabt. Enge Buren houdt zich niet bezig met conferenties en is in principe niet gewend aan een keurig geordend toneelbeeld. Toch komt Pyr Tilma met een prachtig, aan Friesland onttrokken liedje. Op een wonderbaarlijke manier past het in een complex van nummers rond Ome Willem, Uruzgan, André Rieu, 'Korte' Frans, Vlamingen, Koos Alberts, K3 en George Michael... Wat er passeert is gebaseerd op brute vondsten: hard, effectvol, sick of hilarisch. Zoals *Høken in Havana*, een topact die is opgehangen aan Bennie Jolink.

Pyr Tilma, Michiel Bos en Henk van der Weyden.